нато писание и съ науката да научи, че човѣкъ отъ крайно е билъ създаденъ въ съсѣстояние на съвършенство, въ кое то е изпадналъ. Съвършенъ изъ начало, не е преминалъ ~~стъпка по стъпка~~ по следующо развитие на развитѣ възрасти; създаденъ е билъ обществителенъ, защото е такъвъ природата и предвѣчно неговото съсѣстояние. Тая наука е била голѣма, богъ е билъ неговъ учитель, всичката ~~му~~ се е подчинила нему и той е познавалъ собственото си господствование. Богъ е давелъ всичкитѣ правила тръ човѣка, колко имъ далъ години имена и тѣ се обрадували по общото имение, и адамъ ~~Като е~~ възнѣлъ отведнъжъ въ съвършенствованието на тѣлна наука."

А по долу казва:

"Първия" човѣкъ е видѣлъ, тия две кули, свѣта" като е видѣлъ отъ рязъ на Създателя. Деверетѣ и тридесетъ години е съчиневелъ богатствата и явления, кои то и небето и земята едно по друго се предавали на чувствата му. И тъ трябва да предположи, че не е помислялъ за сношенията та на причинитѣ и на слѣдствията, они кои е билъ въ тамовъ тѣсно сношение съ голѣмата причина, непосредственния" неговъ баща, и даже е познавалъ въ колкото неговитѣ подръжи блаженство навсякъде, въ коръ се е намирали приеждъ-